

at mærke have Tro paa, at igjennem Stamstutteriet kan der udbringes noget Godt og Nyttigt for Landets Hestevælv. Denne deres Tro bevise de derved, at de rykke ud med et ikke ubetydeligt Tilskud til denne deres Tros Frugtbargjørelse, og jeg tør dristig sige efter den Smule Kjendskab, jeg nu har faaet til Stamstutteriet, at det vil blive betydeligt mere end Statskassens Tilskud. Foraaavdt det har været os muligt at faa nogen Klarhed om, hvad disse Eiendomme kunne indbringe Staten om Aaret, tør jeg dristig paastaa, at hvis man vedtager Flertallets Forslag, vil Statskassen i det Høieste under visse Omstændigheder komme til at tilskyde ikke over 2000 Rb. om Aaret; thi dert ere Alle entige, som kjende Sagen nøiere, at Udbyttet af denne Industri vil være i det Høieste 6000 Rb. Sa, den ærede Indenrigsminister vil ikke engang indromme dette, det veed jeg igjennem Forhandlingerne i Udvalget, han vil ikke sætte det højere end til 5000 Rb. Under denne Forudsætning bliver det, naar vi vedtage Flertallets Forslag, 1000 Rb. om Aaret, der ydes fra Statens Side. Saaledes foreligger Sagen i Virkeligheden. Seg vil sige, at det slet ikke skal gjøre mig saa forfærdelig ondt, om Forslaget ikke gaar igjennem; det ærede Medlems Bebrejdelser ramme mig derfor ikke paa en saa forfærdelig slaaende Maade, som han tror. Seg vilde tage mig det let til Hjerte, og jeg tør vist udtale det paa flere af mine Kollegers Vegne i Flertallet, at de heller ikke se Sagen i et saadant Rosenstær, at de vilde blive forfærdelig slaaede, hvis Flertallet ikke seirede. Men jeg er paa den anden Side overbevist om, at denne Sag ikke er saa let at bringe ud af Verden, som de Herrer tro. Sæt, at den falder i Folkethinget, saa skulde jeg tage meget fejl, om den ikke kom tilbage i Landstinget; men selv om det stillede sig saa heldigt, at Forslaget ikke vandt Majoritet der, saa er det ikke tilende dermed; saa kommer maasse en skøn Dag Indenrigsministeren med et Forslag paa Finansloven om atter at bevilge 10,000 Rb. til Stamstutteriet, og jeg lægger særdees Bøgt paa, at selv under Omstændigheder, hvor Stamstutteriets Stilling ikke har været

saa gunstig som nu, er der blevet bevilget 10,000 Rb. dertil i Folkethinget trods al Modstand, og saa kunde det maasse ogsaa ske engang endnu. Derfor har Flertallet taget under alvorlig Overveielse, om vi ikke paa en pæn Maade kunde slippe af med om jeg maa bruge dette Udtryk — en Indtæning, som Sagen af os her i Folkethinget holder af skal figurere i Thinget, og det er jo nu klart, at naar de Godsetere, som ville frugtbargjøre deres Tro ved at bringe Offret, virkelig kunne gjøre Noget til Nytte for Hestevælv igjennem Stutteriet, saa bliver der ikke Tale om noget Offer fra Statens Side, og kunne de ikke bringe det dertil, saa er jeg overbevist om, at det vil være let at blive af med Stutteriet; desuden er der jo truffet Bestemmelser i Loven om, at i saa Fald hører man op dermed. Saaledes ser jeg Sagen; og dette har været min Bevæggrund til at gaa med Flertallet i den Indstilling, der her foreligger. Seg skal ikke opholde mig ved det ærede Medlems Variationer over de store Eiendomsbesidderes Sammenkomster til Udstillinger af disse Heste og de eventuelle Maaltider, som kunne følge med, thi det vedkommer i mine Tanker ikke denne Sag. Men det ærede Medlem opholdt sig temmelig længe ved den ringe Værdi, disse Heste have; dette kom ogsaa frem ved Sagens 1ste Behandling, og jeg troede dengang, at det var fuldkommen rigtigt. Nu har jeg imidlertid havt Leilighed til selv at se Stutteriet, og uden at være særlig Hestekjender tør jeg nok sige, at det svarer til en ikke saa lidt større Værdi, end der her er angivet, thi Hestene ere vel at mærke taxerede ikke efter det, Stamstutteriet i og for sig skal være, men efter deres Anvendelse til Avls- og Kjørebrug, og dette bliver en ganske anden Sag. — Det ærede Medlem mente ogsaa, at naar der havde været særdeles udmærkede Hingste, maatte der have kunnet præsteres Indvidder, som kunde koste 2—3,000 Rb. Her forekommer det mig ogsaa, at det ærede Medlem er temmelig overspændt i sine Fordringer. Naftet jeg hører hjemme i en Egn, hvor man producerer temmelig gode Heste, veed jeg dog ikke, at en eneste Hest er gaaet op til denne Pris;